

[Steen.]

Vanskeligheder med en statsfinansiell Stilling, der indtil dette Øjeblik er i Orden.

Til Trods herfor er det imidlertid med den største Bekymring, man tænker paa, hvorledes Fremtiden vil forme sig. Jeg deler den Opfattelse, den højtærede Finansminister ved Finanslovforslagets Forelæggelse fremsatte, at det i den kommende Tid vil være nødvendigt for os at begrænse nye Udgifter til de almindelige Statsformaal stærkest muligt, idet det er uundgaaeligt, at vi kommer til at staa over for ekstraordinære Udgifter, som det vil være nødvendigt at afholde. Ved Behandlingen af Forslaget om Indkomst- og Formuebeskatningen udtalte det ærede Medlem Hr. Jens Thomsen, at dette Lovforslags Fremkomst viste, at vi ønskede, at Forretningen Danmark skulde være en Kontantforretning. Ja, saa vidt muligt; det er saare nyttigt at slaa dette fast over for alle Tilbøjeligheder til at leve over Ævne. Det er lykkedes os at drive „Forretningen“ efter det Princip i det forløbne Aar, men om det fortsat bliver muligt, afhænger af Forhold, ingen i Dag kan bedømme, nemlig Erhvervslivets Forhold og dermed Befolkningens Indtjeningsmuligheder.

Det er derfor naturligt at vende Tankerne mod den Mulighed, at vi desværre kan komme til at regne med Forstyrrelser, fremkaldt af Krigens økonomiske og erhvervs-mæssige Virkninger for Danmark, over for hvilke vi vil staa magtesløse. Det, der bliver Opgaven, og som vi nu maa samle Kræfterne om, er hurtigst og bedst muligt at indrette os efter Forholdene, saaledes som disse maatte udvikle sig. Og her er det uundgaaeligt, at der træffes Dispositioner, som vil vise sig ikke altid at svare til deres Hensigt, og hvor saadanne viser sig, vil det være nødvendigt og klogt, at man i de forskellige Nævn og Udvalg og i Statens Administration i det hele taget viser god Vilje til da snarest at tage Spørgsmaalene op til fornyet Prøvelse paa Grundlag af de Erfaringer, der er indvundet. Her vil et nøje Samarbejde med Erhvervene være nødvendigt, og et saadant er da ogsaa paa de forskellige Omraader i Gang.

Jeg vil gerne fremhæve den overordentlig store Betydning, det har, at Landbrugets Tilførsler af Raastoffer fordyres mindst mu-

ligt. For det mindre og det mellemstore Landbrug er det af afgørende Betydning, at Fragtniveauet ikke fører Priserne op saaledes, at Produktionen fordyres, gør selve Produktionen urentabel. Jeg tænker i den Forbindelse paa de mange Hønselholdere, for hvem Majsprisen kan blive afgørende for selve Virksomhedens Opretholdelse, og den Betydning, det har for alle, at Ægproduktionen i størst muligt Omfang opretholdes. Det bliver i det hele taget nødvendigt for os ved alle Dispositioner — det gælder vor Indførsel af Varer, det gælder, hvad vi til enhver Tid har at disponere over —, at vi i alle Forhold først og fremmest har for Øje, at Produktionen i videst muligt Omfang maa opretholdes.

De herskende Tilstande medfører ganske naturligt, at vi nordiske Folk føler os tættere knyttede til hinanden, at vi alle er besjælede af Ønsket om at hjælpe hinanden over Tidens Vanskeligheder paa alle Omraader, hvor Muligheder herfor er til Stede. Om denne Samhørighed mellem Nordens Lande vidner paa en smuk og værdig Maade de nordiske Landes Regeringers fælles Interesse for Finlands Vanskeligheder, saaledes som dette har fundet Udtryk i Henvendelsen til Ruslands Regering. Det samme gælder de nordiske Statsoverhoveders og de nordiske Udenrigsministres Møde i Stockholm i disse Dage. Alt dette opfylder vort Sind og præger vore Tanker i et saadant Omfang, at hvad vi her i øvrigt drøfter, ligesom bliver smaa i Forhold hertil.

Hvad Forholdet mellem de danske politiske Partier, hvad Forholdet mellem os, i hvis Lod det faldt i denne Tid af Folket at faa betroet en Gerning i Folkets fælles Interesse, angaar, har jeg ved tidligere Lejligheder og under helt andre Forhold udtalt som vor Opfattelse, at selvfølgelig har ogsaa Partierne uden for Regeringen, de store betydningsfulde Kredse af dette Lands Befolkning, de repræsenterer, Krav paa Indflydelse, og de vil have Mulighed for at øve en saadan i samme Omfang, som de er villige til at gaa ind i et Samarbejde, og i samme Omfang, som de er villige til at tage et Medansvar, men det gælder tillige, at under de Forhold, hvorunder vi lever i Dag, baade kan og bør et Samarbejde Partierne imellem paa det Grundlag blive Tilfældet. Det var ud fra den Betragtning,